

nogle Henstillinger til den højtærede Minister. Jeg skal i Tilslutning til de Ytringer, der nu ere faldne fra det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) tillade mig at genoptage nogle af de Punkter, som der den Gang fra Udvalgets Side var Anledning til at beskæftige sig noget nærmere med, end Forhandlingerne her i Tinget maaske kunde give Indtryk af, og føre dem lidt videre. Forholdet var, som det ærede Medlem anførte, at medens Gagen udgjorde 53,000 Kr. i anførte Finansaar, var Tantiømen 72,000 Kr. Det forudsættes udtrykkeligt i Loven, at Tantiømen ikke vilde overstige 25 pCt. af Gagen, ikke destomindre er den bleven 135 pCt., og Misforholdet vil blive betydelig større, efterhaanden som Tilgangen til Statsanstalten bliver større og større. Derfor ser jeg med Glæde, at der bliver fremlagt et Lovforslag paa Tingets Bord vedrørende disse Forhold. Men da Spørgsmaalet om Lønningerne og de øvrige Forhold ved Statsanstalten i det hele staar noget i Forbindelse med denne Anstalts Driftsmaade, vil jeg gerne benytte Lejligheden til at fremdrage nogle faa Sider ved denne og henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed derpaa. Jeg tror saaledes ikke, at Forretningsføreren egner sig til at holde Disciplin blandt sine Agenter, og særlig mener jeg, der er et ret uheldigt og meget iøjnefaldende Punkt, hvor dette viser sig, det er den Side af Virksomheden, der giver sig Udtryk i Avertissementerne. Det rimeligste var jo, at Hovedkontoret i København ligefrem bestemte, hvad Statsanstaltens Agenter skulde avertere, men som Forholdene nu ere, avertere Agenterne, hvad de selv have Lyst til, og komme derved undertiden til at give Publikum en Vejledning, som er misvisende, og en Vejledning, som en Statsanstalt ikke gerne bør give Publikum. Saaledes kan man finde Avertissementer fra de forskellige Agenter, hvor man opstiller de forskellige Selskabers Præmier ved Siden af Statsanstaltens Præmie, og det ser saa ud, som om Statsanstaltens Forsikringsbetingelser baade ere billigere og bedre end de andres. Hvis dette nu var fuldstændig Tilfældet, var det særdeles heldigt, men Agenten glemmer at tilføje, at f. Eks. „Danmark“ er et gensidigt Selskab, saaledes at man ikke kan bedømme Selskabets Garanti og Godhed alene ved at sidestille Præmierne med hinanden. Der burde dernæst være saa meget Kollegialitetsforhold mellem de danske Selskaber, at Statsanstaltens Agenter ikke opfordre Folk til at udtræde af

de andre Selskaber. Dette burde Forretningsføreren ogsaa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Det kan nemlig ikke gaa. Statsanstalten kan ikke lægge sig som Konkurrent mellem andre danske Selskaber og Publikum; hvordan Statsanstalten skal konkurrere med udenlandske Selskaber, skal jeg overlade til det selv at bestemme, men i Forhold til andre danske Selskaber burde Agenterne ude omkring i Landet optræde med Loyalitet. Meningen med at avertere burde i det hele taget kun være at bringe Navnet ind i Folks Bevidsthed, hvormod Meningens ikke skal være at klargøre de Betingelser, som Statsanstalten stiller og de Betingelser, som de øvrige Selskaber byde. Avertissementerne skulle agitere for selve Navnet, og saa maa Anstaltens Ry og den Tilslutning, der gives Anstalten, naturligvis fremgaa af de stedlige Forhold, maa vokse sin Vækst af sig selv, men helst vokse paa en noget sundere Maade end gennem en saadan Reklame, som den nuværende. Der er et andet lille Punkt, jeg gerne vil henlede Ministerens Opmærksomhed paa, og det er Forsikringsanstaltens Forhold overfor dem, der tage sig selv af Dage. I Statens Anstalt faar vedkommendes efterladte ikke Forsikringssummen udbetalt men kun en Godtgørelsesværdi, det vil sige den Sum, der vilde være bleven udbetalt, hvis Forsikringen var bleven hævet i Utide. I andre danske Selskaber udbetales en Sum lig den, der vilde være bleven udbetalt, hvis vedkommende havde været forsikret i 5 Aar. Endelig skal jeg for ikke at komme alt for langt ind paa Enkeltheder, som maaske bedre og mere aabent kunne omtales i et Udvalg, henlede Opmærksomheden paa, at det maaske var bedst, hvis man i § 5 forandrede „Driftoverskud“ til „Nettooverskud“. For saa vidt Tantiømen skal udbetales af Driftoverskuddet, vil derved let fremkaldes sygelige Forhold, idet Udgifter ved Selskabets daglige Drift ville kunne tilbageholdes om ikke bevidst saa ubevidst af Tantiømhensyn, hvis Tantiømen skal udbetales efter Driftoverskuddet, selv om det gives i den begrænsede Form, som her er foreslaet. Jeg vilde kunne nævne Eksempler herpaa, men jeg synes, det hører mere hjemme i et Udvalg; dog tror jeg, at den højtærede Minister og det Udvalg, der formentlig faar med denne Sag at gøre, burde have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt. Hvor rimeligt det end kan være, at der gives Tantiøme for at forøge Arbejdsinteressen hos vedkommende Embedsmænd, saa burde denne Tantiøme